

המלאכים, מה הטעם שנה הדבר ממה שאמר בראשונה?
א"ל, אותו בלק הרשע היה חכם בכל הדרגות שלמעלה, אותן שקושרות קשרים לעשות בהן כשפים וקסמים, וכל אותן דרגות יותר עליונות מהם, שבהן כופים את הדרגות המתחונות.

אמר לו, בכל פעם שאנו מכשפים וקוסמים ומנחשים, יש לנו דרגות ומלאכים ידועים, ונדועים למכשפים ולקוסמים, אבל מפאן והלאה יש לך לעין במקום אחר עליון.

כתב לו שמות אחרים באותן דרגות קדושות. וכך דרכי הקוסמים והמכשפים, שיודעים אותן דרגות שאותו קסם שורה בהם, ועושים כשפיהם, ומשביעים אותן בדרגות אחרות עליונות מהם, ועושים מה שעושים.

ש"ח לו כן: העם הזה, אין הקשר שלהם כשאר עמי העולם, אבל הקשר שלהם במקום אחר עליון, נקשר מעל לכל הדרגות. כתב וש"ח לו ההשתלשלות והאבהות של שנים עשר ניצוצות, שסוככים גלגלי המרפכה של הכסא הקדוש, ואמר לו: אם תסתפל באלו, תסתפל באלו, משום שהשנים עשר הללו נקשרים בשנים עשר שבטים. ואם באלה תעשה כשפים, בדיוקן שלהם למטה, שהם שנים עשר שבטים ושנים עשר דגלים פרושים, נוכל להם, ונלחם בהם בקרב, ונצקור אותם מן העולם.

והינו וישלח מלאכים, מלאכים ודאי. וקסמים בידם, השתלשלות של מלאכים קדושים היו מביאים בידיהם. והוא לא ידע שכל הדרגות

טעמא קא שני מלה ממאי דקאמר בקדמיתא. אלא ההוא רשע דבלק, חפים הוה בכל דרגין דלעילא, אינון דקשרין קשרין, למעבד בהו חרשין וקוסמין. וכל אינון דרגין עילאין מינייהו, דבהו בפייז לדרגין תתאין.

אמר ליה, בכל זמנא דאנן חרשין וקוסמין ונחשין, אית לן דרגין ומלאכים ידיעין, ואשתמודען לגבי חרשין וקוסמין, אבל מפאן ולהלאה, אית לך לעיינא באתר אחרא עילאה. כתב ליה שמהן אחרנין, באינון דרגין קדישין. והכי אורחייהו דקוסמין וחרשין, דידיעי אינון דרגין דההוא קסם שרייא בהו, ועבדין חרשייהו, ואומי להון בדרגין אחרנין עילאין מינייהו, ועבדי מה דעבדי.

ש"ח ליה הכי. עמא דא, לאו קשרא דילהון כשאר עמין דעלמא, אבל קשרא דילהון באתר אחרא עילאה, מתקשרא. לעילא מפל דרגין.

כתב וש"ח ליה, פיפוסא ופטרונא דתריסר נצוצין, דסחרן גלגלי רתיכא דכורסייא קדישא, ואמר ליה, אי תסתפל בהני, בהני תסתפל, בגין דהני תריסר מתקשרן בתריסר שבטים. ואי בהני תעביד חרשין, בדיוקנא דילהון לתתא, דאינון תריסר שבטים, ותריסר דגלין פרישן, ניכול (ד' טו ע"ב) לון, וניגח בהון קרבא, ונצקור לון מעלמא.

והיינו וישלח מלאכים, מלאכים ודאי. וקסמים בידם, פיפוסים דמלאכין קדישין, הוו אתנין בידייהו. ואיהו לא ידע, דכל דרגין עילאין, בידיא דקודשא בריהו הוא אינון. מה חשיב בלק. חשיב, דעמא דישראל אתמסרו למלאכין, כשאר עמין דעלמא. ועל